Ovaj članak nastao je kada sam pokušao izbaciti iz sebe, iz svoje dubine, najdublje loše stvari, najdublje laži. To je strašno teško jer svi smo mi grješni ljudi, prepuni, duboko u sebi, kojekakvih skrivenih zločestoća. To je ono zlo koje se ukorijenilo u nama. Znamo mi za njega. Ali ga ne želimo izbaciti van iz sebe. Ma, i htjeli bi ga. Ali tada dolazi strah. Što će drugi reći, koje će biti posljedice, netko će me mrziti, osuđivati, nešto ili nekoga ću izgubiti, itd. O KAKO SMO U KRIVU! Pa Gospodin će biti s nama jer smo ga, svojom odlukom da laž i zlo izbacimo iz sebe, pozvali! A on nikad nije daleko. ON JE TU KRAJ SVAKOG OD NAS. I plače se s nama kada mi plačemo. I smije se s nama kada se mi smijemo. I raduj se s nama kada se mi radujemo. O kako tuguje kada vidi da mi tugujemo i kada vidi da nas zlo preuzima a mi ne želimo njegovu pomoć. Uvijek, kada ste u ovakvim dilemama, okrenite malo glavu u desno i osjetit ćete da netko stoji kraj vas. TO
JE
GOSPODIN,
ČEKA DA GA POZOVETE.

"ISTINA I LAŽ

Kada sam 2004. g. završio u pritvoru, srušio mi se svijet. Onaj svijet u kojem sam živio do tada. Kada sada gledam kakav je to bio svijet malo se iznenadim. Nije bio onakav kakav bi sad htio da bude. Ali onda, onda mi je bilo super. Imao sam društveni status, svi su me trebali, imao sam materijalnih stvari, raznih prijatelja, stalno neke fešte, ručkovi itd. Bio sam tražena osoba za druženja, za rješavanje kojekakvih tuđih problema. Jednom riječju, BIO SAM NETKO I NEŠTO. Ali, na koji način sam to bio… Mislio sam da sam pošten, pravedan, obiteljski čovjek, pun razumijevanja za druge, ma, oličenje POŠTENOG I USPJEŠNOG POSLOVNOG I OBITELJSKOG ČOVJEKA. Nisam volio neuspješne, one koji varaju druge, one koji stalno bančе cijele noći, one koji lažu itd. A SVE SAM POMALO TO BIO I JA. Jer, ja sam htio biti i direktor i predsjednik i šef i vođa.

Usput, dok to sve hoćeš postići, tražiš razbibrigu i opuštanje od tih naših silnih briga. PA NAS N
ITKO
NE
RAZUMIJE. Ni žena, ni djeca, ni roditelji, ni rodbina, ni prijatelji. Pa ja sve moram, i ovo i ono, i bez mene će sve propasti. Pa onda, da se opustim, budem si malo popio. Pa onda neki probaju drogu jer su čuli da te ona ili "opusti" ili "digne" da možeš još više izdržati. Pa se posvađaš sa ženom, jer te nikad nema doma, a svađa se nastavlja i u krevetu. E, pa budeš sad ti vidjela, ima i drugih žena. Susjeda, kolegica s posla, školska ljubav, konobarica u omiljenom lokalu, gdje sam više nego doma. I krene nevjera. JOŠ
JEDNA
U
NIZU
LAŽI. I sve bi bilo krasno da se nakon toga osjećam barem malo duže zadovoljan i ispunjen. Ali sve to kratko traje.
I
TU
NAS
ZLO
I
NJEGOVO
ORUŽJE
LAŽ
ČEKAJU. Da uđemo u nove krugove ispraznosti. Sve češće pijemo. To nam odgovara. Pijanima su nam brige manje a rješenja problema lakša. Ali, kako je to varljivo i
LAŽNO.
Drugo jutro se probudimo mamurni, loše volje, problemi nam izdaju još veći. A morali i doma LAGATI da smo bili na nekom važnom sastanku, da su svi pili pa smo morali i mi itd. I obećamo si da više nećemo. Sve do prve prilike. Pa nam onda kažu da smo postali ovisnici. MI,
OVISNICI!?MA
DAJ.

Isto je i s drogom. Popuši "ovu" cigaretu, ma to ti nije ništa, ali budeš vidio, kaže neki "prijatelj", bolja je od tri pive. I probaš. Pa dobro je, malo te "šusne", taman. Ali ti nakon nekog vremena treba nešto jače. Da te "digne". Da ti dadne novu snagu. Pa probaš malo "bijelog". I prvi put je super. I drugi put. Znaš, opet će "prijatelj", to ti troše menadžeri, estradne zvijezde da mogu puno raditi. Ali ga trebamo sve više i više. I ponovno se počinjemo buditi ujutro s glavoboljama, umorni i razdražljivi. O, da se ne moramo buditi! Da smo barem stalno pijani i drogirani. Jasno, ZLO ne spava. Tu se onda umiješa i kladionica, kockanje, kartanje i sl. A tu "kruha nema". I opet moramo LAGATI o tome kuda smo potrošili novac jer najprije žena a onda i drugi oko tebe počinju uviđati da novca ima sve manje. I SVE
SE
POČNE

RASPADATI.
NAŠI
ŽIVOTI,
NAŠI
BRAKOVI,
OBITELJSKE
VEZE
S
DJECOM
IRODITELJIMA,
PRIJATELJSKE
VEZE,
POSAO, ITD.
Tako je bilo i kod mene.

E sad, nakon toga kako se moj svijet srušio, morao sam nekako složiti te krhotine. Na početku sam sve htio složiti kako je bilo i prije. Onda nakon nekog vremena shvatim da se staro i slomljeno ne može više složiti na isti način. Pa sam se morao okrenuti oko sebe da vidim što sad, kako dalje. I osjetio sam i shvatio da za promjene, za novo slaganje, trebam dodatnu snagu. I naravno, prvo je potražiš od obitelji, žene i djece. Misliš, prije si bil SUPER MUŽ I TATA pa će ti sad oni to vratiti. I začudiš se zašto ti se sad oni ne bacaju svaki dan oko vrata. Da, oni te podržavaju ali ne onako kako i koliko bi ti htio. I onda shvatiš da oni tebi sad daju onoliko koliko si i ti njima dao. Vraćaju ti pažnju, povjerenje trud koji si i ti njima dao. Čak i više. I ONDA POSTANEŠ SVJESTAN KOLIKO SI TI NJIMA MALO DAO. SEBE. Ti nisi njima davao sebe, svoju pažnju, trud, povjerenje, istinu i dr. NE.
TI SI SVE TO KUPOVAO.Pokloni, novci, putovanja, fešte itd. Sve su oni to od tebe dobili ALI NISU DOBILI TEBE odnosno dobili su te vrlo malo. Previše je tu bilo pretvaranja i laži. DA, LAŽI. Ali ne, pa ja nisam lažov, ne volim laž. Pa ja sam samo govorio istinu, najčešće. Pa koliko sam se puta posvadio sa suprugom, djecom, prijateljima, rodbinom kada sam im rekao istinu koja je za njih bila bolna. Pa ja sam čovjek OD ISTINE.

Međutim, rekao sam tu i tamo i kakvu sitnu laž. Ma dobro, možda je i koja bila malo veća. I "probudim" se ja i okrenem oko sebe. I vidim same ruševine svojega života oko sebe. Moje sitne laži koje sam govorio kada sam bio na vrhu, USPJEŠAN, dokotrljale su se u dolinu gdje sam sad. Ali to više nisu bile male laži. Ne, one su se pretvorile u velike grude laži koje su porušile sve pred sobom. I napravile veliku štetu i pustoš u mojem životu. Negdje veću negdje manju. I SADA SE SVI LOŠE OSJEĆAMO. I JA I ONI KOJE SAM LAGAO. A kako je na početku sve to lijepo izgledalo.

Naravno, sada želiš sve to popraviti, sve te ruševine, i izgraditi nove mostove povjerenja. Da, ali sada moraš govoriti ISTINU. Pa to je lako. I kreneš, hop. Spotakneš se na prvoj istini koju bi trebao reći, prvo sam sebi a onda i drugima.

ISTINA JE DA SAM POČINIO KAZNENO DJELO ZA KOJE SE TERETIM I ZASLUŽIO SAM KAZNU KOJA MI JE IZREČENA.

E, čekaj, pa ne mogu baš to tako lako priznati. Pa nije sve baš tako bilo, pa zeznuo me je ovaj ili onaj, odvjetnik me krivo zastupao, sud je krivo shvatio, ja nisam imao nikakovu namjeru nego se to dogodilo slučajno itd.

Teško je priznati. I onda shvatim. ONA GRUDA LAŽI MOJEGA ŽIVOTA JOŠ SE KOTRLJA. Još nije sve porušila. I shvatim da možda i nisam i pravno i zakonski i ljudski kriv za ovo kazneno djelo za koje sam osuđen, na način kako sam osuđen, ali moj način rada i života, MOJE LAŽI, gdje sam bio kriv, gdje sam trebao biti osuđen a nisam, doveo do ovog mojeg sadašnjeg života u zatvoru. GRUDA LAŽI SE DOKOTRLJALA DO KRAJA.

A da bih mogao dalje u životu, ŽIVJETI ISTINITO, moram POTEGNUTI CRTU pod mojim dosadašnjim životom i priznati sebi i drugima da sam griješio, lagao itd. i DA SAM ZASLUŽENO U ZATVORU.

Nije mi to lako bilo. Trebalo mi je 5 godina. Do dolaska u zatvor i u samom zatvoru. Za početak u Remetincu a onda u Lipovici.

Kada me psiholog u Remetincu pitao da li priznajem počinjenje djela, ja sam rekao da priznajem ali, tada je slijedilo opravdanje, da nije sve onako kako je navedeno. I on je napisao da ne priznajem djelo.

Ali ne, pa ja priznajem ali….. I ONDA SHVATIM. Još nisam potegnuo crtu. Moram je potegnuti. ZATVOR MI JE ZA TO IDEALNO MJESTO, da poravnam ruševine koje sam napravio. Znači,

moram sebi i drugima priznati DA SAM U ZATVORU ZATO JER SAM KRIV. AKO NE ZBOG OVOGA ALI JA SIGURNO ZNAM ZBOG ČEGA.

To je onda istinito i pošteno i prema sebi i prema obitelji. OTUDA TREBA POČETI. U zatvoru sam oslobođen svih vanjskih utjecaja obitelji, prijatelja, posla. I stresova koji uz sve to idu. I mogu si u glavi, iz dana u dan, slagati kockice da počnem graditi novi život, na novim temeljima. JER VIŠE NIKAD, NIKAD NE ŽELIM ZAVRŠITI U ZATVORU. Možda vani i ne treba sve porušiti. Vjerojatno ima dobrih i istinitih stvari koje sam napravio do sada. Ali sve to skupa treba posložiti.

Prvo, IZGRADITI I POPRAVITI ODNOSE SA SUPRUGOM, DJECOM I RODITELJIMA. Graditi ih ISTINOM, pažnjom, osobnim trudom. DATI IM SEBE.

Drugo, mora se raditi i privređivati. Ali, koliko mi treba…. Pa zar ne mogu jednim normalnim, poštenim i ISTINITIM pristupom poslu zaraditi dovoljno za sebe i obitelj. Pa i supruga radi i djeca će raditi.

Sve materijalne stvari koje sam stvorio, sve časti i položaje koje sam imao, nisu mi toliko ispunile koliko najobičniji, svakodnevni razgovori sa suprugom, djecom, roditeljima. Razmjenjivati nježnosti i pažnju, davati i dobivati pažnju i povjerenje itd. Koliko sam se puta ujutro probudio i rekao da ću od sada promjeniti život, da ću od danas raditi i živjeti drugačije jer sam nezadovoljan i prazan iznutra a, kao, imao sam sve. A sada manje imam materijalnog ali mi je puna duša i srce i ujutro i navečer. I nemam stresa.

A sve kreće od ISTINE. Najprije ti izgleda sve teško jer istina boli, vrijeđa, donosi svađu. Međutim, to je samo u prvi čas, jer te zlo hoće odvratiti od ISTINE. Zlo HOĆE LAŽ. Ali, nakon toga, kada kreneš sa istinom dolazi Božja pomoć, od onoga koji je SAMA ISTINA, počinju na vidjelo izlaziti sve njene pozitivne strane. Rješava se problem, rađa se povjerenje, stvara se povezanost s onim kome si rekao istinu ili barem poštovanje, ne razmišljaš više o tome što si rekao jer istina govori sve, možeš planirati dalje. I na kraju, svi se dobro osjećaju. I ti i oni kojima si rekao istinu ili si se u skladu s njom ponašao. Bez obzira što je na početku izgledalo teško. Jer u tim trenucima dvojbi i sumnji u nama se bori dobro i zlo. Koliko si puta čovjek razmišlja što

da kaže, ISTINU ILI LAŽ. Tada je ta borba. I onda odlučiš reći laž. Nekako ti je lakše u tom trenutku. Ali zlo te prevarilo. Iz male grudice zla nastati će velika gruda zla koja može porušiti mnogo dobra u tvojem životu.

Zato se neću dati prevariti, radije ću malo istrpjeti ako će mi se istina činiti teškom. Ali zato će posljedice istine biti kasnije lijepe jer one će sigurno doći. Jer, poslije kiše, kakva god ona bila, dolazi sunce. I što je bilo tmurnije ljepša je svjetlost koja iza toga dolazi. SAMO MORAMO POTEGNUTI CRTU I OSTAVITI LAŽ I DOSADAŠNJI NAČIN ŽIVOTA ISPOD CRTE A NA NJOJ IZGRADITI BUDUĆI ŽIVOT TEMELJEN NA ISTINI I NJENIM DOBRIM STRANAMA.

A što je najbitnije, podržat će me oni do kojih mi je najviše stalo. Moja supruga, djeca, roditelji. I poneki prijatelj. Ne svi. Jer, kada si kao uspješan, svi su ti prijatelji. U LAŽI. A kada ti je teško ostaje ti samo obitelj i oni rijetki prijatelji. U ISTINI.

I zbog svih njih sam potegnuo crtu. ŽELIM ŽIVJETI U ISTINI.

A sa istinom dolazi i pomoć GOSPODINA koji je rekao: "JA SAM PUT, ISTINA I ŽIVOT:…"

I predao sam daljnji svoj život Gospodinu i on me vodi. ON JE MOJA ISTINA.